

تشانه شناسی افق های سحر

در شعر حافظ

فرانکلین دین لویس

ترجمه و نقد و تحقیق

دکتر محبوبه مسلمی زاده

اتشارات طوری
۱۴۰۳

سرشناس	: لوئیس، فرانکلین، ۱۹۶۱ - م.
عنوان و نام پدیدآور	Lewis, Franklin
شنانه‌شناسی افق‌های سحر در شعر حافظ/فرانکلین دین لویس؛ جه و تقد و تحقیق محبوبه مسلمی‌زاده.	عنوان: ط ری، ۱۴۰۳.
مشخصات نشر	مشخصات ظاهری
تعداد صفحه: ۱۲۷	شابک
ISBN: 978-0-70-1-1914-0	وضعیت فهرستنامی: فیا
پادداشت	پادداشت
Hafiz and the « religion of love in classical Persian poetry » به ویراستاری لئونارد لویسون با عنوان: "The semiotic horizons of dawn in the poetry of Hâfiż"	کتاب حاضر ترمه بخش چهارم از کتاب « religion of love in classical Persian poetry » به ویراستاری لئونارد لویسون با عنوان:
پادداشت	کتابنامه: ص. [۸۸]-۱۲۶؛ همچنین در روت زیرنویس.
پادداشت	نایاب.
موضوع	حافظ شمس الدین محمد، ۱۴ ق-۷۹۲- تقد و
موضوع	Hafiz, Shams al-din Mohamad, 14th Century- Criticism and interpretation
موضوع	شعر فارسی- قرن ۸ ق. - تاریخ و تقد
موضوع	Persian poetry-14th century-History and criticism
سحر در ادبیات	سحر در ادبیات.
Dawn in literature	شناسة افزووده
شناسة افزووده	: لویسون، لئونارد، ۱۹۵۳ - م.، ویراستار.
شناسة افزووده	.Lewisohn, Leonard :
شناسة افزووده	: مسلمی‌زاده، محبوبه، ۱۳۵۲، مترجم.
ردیبدندی کنگره	PIR۵۴۳۵ :
ردیبدندی دیوی	۸۷۸/۳۲ :
شماره کتابشناسی ملی	۹۹۴۴۲۴۴۳ :
اطلاعات رکورد کتابشناسی	اطلاعات رکورد کتابشناسی : فیا

انتشارات طهری

خیابان انقلاب، خیابان ۱۲ فروردین، کوچه نوروز، شماره ۲۴، سالن پستی ۹۳۱۴۵-۱۶۴۸
تلفن ۰۲۶-۴۶۴۸۲۶۰۰-۰۲۵۱۲۰۰

نشانشاسی افق‌های سر

شرح

فرانکلین دین لویس

ترجمه دکتر محبوبه مسلمی‌زاده

«عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت»

چاپ اول، ۱۴۰۳

صفحه‌آرایی: علم روز

تیراز: ۱۱۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۵۹۱۱-۷۰۱

حق هرگونه چاپ و تکثیر برای انتشارات طهوری محفوظ است

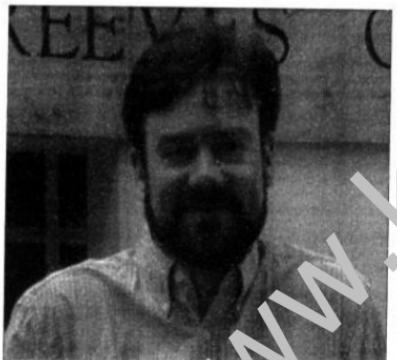
قیمت ۱۳۰۰۰۰ ریال

فهرست مطالب

۷	پیشگفتار مترجم
۱۳	درباره کتاب
۱۵	مقدمه نویسنده
۱۹	آلبای
۴۹	لحظه سحر در شعر حافظ
۵۰	فهرست لغات سحر در دیوان حافظ
۵۰	سحر
۵۵	سحرگه
۵۶	سحرگاهان
۵۶	سحرگه‌ی
۵۷	سحرگاه
۵۷	سحرگاهان
۵۸	سحری
۵۹	سحرخیز، سحرخیزان
۵۹	صبح
۶۰	صبح دم
۶۲	صبح فروغ
۶۲	صبح گه

۶۲	صبحگاه
۶۳	صبحگاهی
۶۴	صبحی
۶۴	صبح خوان
۶۵	بامداد
۶۵	پگاه
۶۵	سپیدهدم
۶۷	صباح
۶۸	بلبل
۶۹	هزار
۸۱	نمایه اشخاص
۸۵	نمایه جای‌ها
۸۸	کتابشناسی فارسی
۱۲۵	منابع

پیشگفتار مترجم

فرانکلین دین لویس

(۲۰۲۲-۱۹۶۱م) استاد زبان و ادبیات فارسی گروه زبان‌ها و تمدن‌های خاور نزدیک دانشگاه شیکاگو، در ۲۴ جولای ۱۹۶۱ در خانواده رابرт و آن لویس (نى وايت) در لکسینگتون ویرجینیا به دنی آمد. او تحصیل خود را در رشته

ادبیات فارسی در دانشگاه کالیفرنیا در برکلی آغاز کرد و سال ۱۹۸۳ مدرک لیسانس خود را گرفت.

لویس پس از پایان تحصیلات اولیه به دانشگاه برکلی راه یافت و به مطالعه خاور نزدیک پرداخت، از استادان او در این دوران می‌توان به ویلیام برینر، محمود امیدسالار و ژاله پرمنظر اشاره کرد. سپس به دانشگاه شیکاگو رفت و از گروه زبان‌ها و تمدن‌های خاور نزدیک با کسب درجه دکتری فارغ‌التحصیل شد. رساله او درباره زندگی و آثار سنایی شاعر قرن ششم و ثبت سبک غزل در شعر فارسی با عنوان «خواندن، نوشتن و بازگو: سنایی و

خاستگاه غزل فارسی» بود که در سال ۱۹۹۵ برنده جایزه بنیاد مطالعات ایرانیان شد و هنوز یکی از پرخوانندۀ‌ترین پایان‌نامه‌های مطالعات ادبی فارسی است.

فارسی به عنوان زبانی کهن در اسلام، با قابلیت‌های فراملّی و فرادینی علاقه اورا به زبان و ادبیات فارسی برانگیخت. حوزه پژوهشی او شامل زبان و ادبیات فارسی (قدیم و جدید)، اندیشه و ادب اسلامی در سده‌های میانه، عرفان اسلامی، سینمای ایران و تاریخ و تئوری ترجمه است. تمرکز عمده او بر روی آثار ادبی از زمان سامانیان تا دوره صفویه است و همچنین آثار نظم و نثر قرون بیستم را از جهات گوناگونی از جمله سبک، عملکرد، روایت‌شناسی، نشانه‌شناسی، هرمزبیک، فن خطابه، جامعه‌شناسی ادبی و رمزشناسی بررسی کرده است. به گفته خود او تقاطع میان ادبیات و مذهب بخصوص سنت‌های عرفانی و باطنی در جان اسلام (صوفیه و شیعه) برای او جاذبه ویژه‌ای داشته است. از همین رو به سایع مولانا رفته و کتابی از گلچین اشعار او را ترجمه کرده است. به علاوه نتایی دوباره برهان الدین محقق ترمذی که به گفته برخی معلم و مراد مولانا بوده، ریز چاپ برده است.

از دیگر آثار فرانکلین لوییس ترجمه شعر را در مدرن فارسی، همچون رمان چراغها را من خاموش می‌کنم اثر خانم زویا پهنان، مقالاتی درباره عطار، حافظ، سعدی، نجم‌الدین دایه، ادبیات فارسی و قرآنی، عرفان و تصوف و برخی نوشته‌های بهاء‌الله و عبدالبهاء است. لوییس از سال ۱۹۹۵ مجموعه‌ای به نام «ادبیات» را برای دانشجویان و اساتید و به طور کلی علاقمندان ادبیات فارسی و نیز ادبیات عرب، ترکی و اردو در دانشگاه شیکاگو فراهم آورده تا محلی برای ارائه مقاله و بحث و تبادل نظر پیرامون مباحث مربوط به ادبیات باشد.

فرانکلین لوییس به غیر از فعالیت در دانشگاه شیکاگو با مرکز مطالعات خاورمیانه و کمیته مطالعات خاورمیانه همکاری و نیز سابقه تدریس زبان

فارسی در مرکز مطالعات خاورمیانه و آسیای شرقی دانشگاه «اموری» را داشته است.

لویس در طول دوران کاری پربار خود چندین کتاب و مقاله منتشر کرد. به گفته همکارانش، شاهکار او، مولانا: گذشته و حال، شرق و غرب، آموزه‌های زندگی جلال الدین رومی (۲۰۰۸م.) بود که تمام تحقیقات قبلی در مورد زندگی پیشروترین شاعر صوفی پارسی و تاریخ پیچیده استقبال‌های بعدی از این شاعر را در سراسر جهان بررسی می‌کند. پل لویسنسکی، استاد ادبیات تطبیقی و استاد مدعو زبان‌ها و فرهنگ‌های خاورمیانه در دانشگاه ایندیانا، گفت: «این کتاب به عنوان سنگ محاک برای هرگونه تحقیق آینده در مورد مولانا خواهد بود و به فارسی، عربی، ترکی و دانمارکی ترجمه شده است. اما کار فرانک فراتر از شاعران عرفانی بود. مقالات و فصول او بیش‌هایی را در مورد دیگر شخصیت‌های اصلی سنت کلاسیک مانند فردوسی، سعدی و حافظ ارائه می‌دهد».

چنان‌که گفته شد، لویس مترجم شایستهٔ منتخب اشعار مولوی با عنوان مولانا، بلعیدن خورشید (۲۰۰۸) و رمان نعمت‌های زویا پیرزاد (چراغ‌هارا من خاموش می‌کنم) (۲۰۱۲م.) است. شهرت او با لیل دقت فیلسوفانه، حساسیت نسبت به نکات ظریف، وضوح فکر و بینس انتقاد است.

او پس از تدریس زبان فارسی در دانشگاه شیکاگو، دانشگاه اموری در آتلانتا پیوست و در سال ۲۰۰۵ به دانشگاه خود بازگشت. همچنین به مدت چهارده سال از ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۶ و از ۲۰۱۶ تا ۲۰۲۰ به عنوان رئیس بنیاد آمریکایی مطالعات ایرانی خدمت کرد. او در حفظ و گسترش مطالعات ایران در ایالات متحده بمویژه پس از انقلاب ۱۹۷۹ ایران نقش داشت. وی پس از یک بیماری طولانی در ۱۹ سپتامبر ۲۰۲۲ به سن شصت و یک در شیکاگو درگذشت. از لویس و همسرش فروزان لویس، دو دختر به نام‌های سحر و آوا به یادگار مانده است.

آشنایی با پروفسور فرانکلین دین لویس از زبان حسن لاهوتی، مترجم کتاب مولانا، دیروز تا امروز، غرب تا شرق، که سال‌ها با او معاشرت داشته و کار کرده بود:

«دکتر لویس انسانی است بزرگوار، راست کردار، درست گفتار و امین به معنای تمام کلمه ... او در کار پژوهشگری، خود را مقید به رعایت موازین علمی و پای‌بندی به اصول اخلاقی و شرافت انسانی می‌داند. دکتر لویس به ایران و فرهنگ ایران زمین عشق می‌ورزد و نه تنها در حوزه الهیات و ادبیات کامسیک بلکه در زمینه ادبیات امروز و حتی سینمای ایران نیز در امروز ایران را؛ زبان انگلیسی ترجمه کرده و آخرین اثری که از او منتشر شده (سال ۱۳۸۵) (ترجمه) همراه با حواشی کتاب مقامات عارف بزرگ شیخ احمد جام معروف نیزه، مل است. ... این تلاش‌های عالمانه نشان می‌دهد که او در راه معرفی نویسنگ ما ایرانیان به جامعه دانشگاهی و غیردانشگاهی غرب، با قدم صدق نام برده دارد و این خصلت انسانی او در وادی پژوهشگری به راستی ستودنی است.» (مقدمه کتاب مولانا دیروز تا امروز، شرق تا غرب).^۱

آثار فرانکلین لویس که به فارسی ترجمه شده:

- مولوی: دیروز و امروز، شرق و غرب، ترجمه فرهاد فرهمند، نشر ثالث، ۱۳۸۳.

- مولوی: دیروز و امروز، شرق و غرب، ترجمة حسن لاهوتی، نشر نامک، ۱۳۸۴.

۱. برای اطلاع بیشتر از شرح حال لویس نک:

«یاد فرانکلین لویس»، مسعود فهمتدفر، مجله بخارا، مهر و آبان، ۱۴۰۱، صص ۹۵-۵۹. معچنین: «فرانکلین د. لویس استاد ادبیات فارسی و مولوی پژوه امریکایی»، حسن لاهوتی، کتاب ماه ادبیات و فلسفه، اردیبهشت ۱۳۸۳، شماره ۳۹، صص ۵۳-۵۰. (م.)

- *The Shahnameh of Ferdowsi as World Literature*, Guest edited special issue of Iranian Studies (v48, #3, 2015).
- *Translation of Mohammad Ali Jamalzadeh, Ma'suneh of Shiraz*, (1954 Persian novella / مقصوده شیرازی), Association for the Study of Persian Literature, 2013).
- *Things We Left Unsaid*, Zoya Pirzad (2002 Persian novel / خاموش می کنم Cheraghha ra man khamush mikonam, Tehran: Nashr-e Markaz), English translation by Franklin Lewis (London: Oneworld Classics, May 2012).
- *Mystical Poems of Rumi*, translated by A. J. Arberry. Collected one-volume edition with foreword by Franklin Lewis (Chicago: University of Chicago Press, 2009), 439pp.
- *Rumi: Swallowing the Sun* (Oxford: OneWorld, 2008), xxxiii+207pp. (Translation of selected poems of Jalāl al-Din Rumi, arranged by persona/voice mode and with translations, notes and introduction).
- *The Necklace of the Pleiades: Studies in Persian Literature and Culture*, edited by Franklin Lewis and Sunil Sharma (Amsterdam: Rozenberg and Purdue University Press, 2007; new edition, Amsterdam University Press and Leiden University Press, 2010), 370pp.
- *The Colossal Elephant and His Spiritual Feats: Shaykh Ahmad-e Jâm. The Life and Legendary Vita of a Popular Sufi Saint of the 12th Century*. Edited and translated by Heshmat Moayyad and Franklin Lewis (Costa Mesa, CA: Mazda Publishers, 2004), 460pp.
- *Rumi: Past and Present, East and West. The Life Teachings and Poetry of Jalâl al-Din Rumi*. Foreword by Julie Meisami (Oxford: One World Publications, 2000), xvii+686pp. Reprints 2001, 2003. Revised expanded edition, 2007. Awards: British Society for Middle Eastern Studies, British-Kuwaiti Friendship Society for the Best Book in Middle Eastern Studies published in the UK in 2000; Encyclopædia Iranica Foundation, 2001; Saïdi-Sirjani Award (Hon. Mention), Society of Iranian Studies, 2004.

- *Mevlânâ: Geçmiş ve şimdi, Doğu ve Batı* (*Mevlânâ Celâleddin Rumi'nin Hayatı, öğretisi ve şiri*, Turkish Trans. by (Hamide Kokuyan &) Gül Çağ ali Güven, ed. Safi Argapus (İstanbul: Kabalcı Yayı nevi, 2010).
- *Rumi før og nu, Øst og Vest. Jalal al-Din Rumis liv, lære og digtning*. Danish translation by Rasmus Chr. Elling. Carsten Niebuhr Biblioteket (Copenhagen: Forlaget Vandkunsten, 2010).
- *In a Voice of Their Own: A Collection of Stories by Iranian Women written since the Revolution of 1979*, edited and translated, with introduction and annotated bibliography by Franklin Lewis and Farzin Yazdanfar (Costa Mesa, CA: Mazda Publisher, 1996). liv+153pp.
- [Editor, In Progress] Life and Letters of an Iranian Communist: Stories of Bozorg 'Alavi. An introduction to the life of Bozorg 'Alavi (1904-97) with an anthology of translations of his short stories and letters.
- [In Progress] Teachings of Rumi's Teacher: Borhân al-Din Mohaqeq-e Termedhi and his Ma'aref. A new critical edition of the Persian text and annotated English translation, with introduction by Franklin Lewis and Nasrin Lahouti.

درباره کتاب

افق‌های معاصر انسانیه «سحر» در شعر حافظ، نوشتۀ این پژوهشگر بر جسته زبان و ادبیات فارسی ده در مجموعه‌ای به نام مکتب عشق در شعر سنتی فارسی درباره ایران و آنها؛ پارسی، به کوشش لونارد لویسون و همکاری بنیاد میراث ایران در انتشارات آر. آ. تاوریس در چهار بخش به چاپ رسیده، مقاله‌هایی به‌ویژه راجع به حادثه از:

بخش اول: حافظ در محیط اجتماعی، تاریخی، ادبی و عرفانی ایران
سدۀ‌های میانه

بخش دوم: حافظ و مکتب عشق در شعر سنتی مادرسی

بخش سوم: حافظ و سنت تصوف ایران

بخش چهارم: تصاویر عاشقانه و زبان عشق حافظ

کتاب پیش‌رو، ترجمه مقاله‌ای از بخش چهارم مجموعه مکتب عشق در شعر سنتی فارسی، واکاوی واژه «سحر» و کلمه‌های مرتبط و گستره مفاهیم و بسامد آن در شعر حافظ است. نخست، تحقیقی تطبیقی درباره «سحر» و ژانر «آلبا» در ادبیات جهان صورت گرفته است؛ ضمن معرفی این ژانر و بررسی سوابق موجود آن، ویژگی‌های اشعاری با چنین مضمونی بیان شده؛ سپس در شعر فارسی نمونه‌هایی از شعر سعدی و سنایی بررسی و با شعر حافظ مقایسه شده است. نویسنده در این مجال، به تعریف لحظه سحر

پرداخته، غزل‌های حافظ را با مضمون سحر بررسی آماری کرده و فهرستی نشانه‌شناختی از «سحر» و صحنه‌های کهن‌الگویی به دست‌داده و موقعیت‌های عاطفی و شاعرانه‌ای را عرضه کرده که چنین لحظه‌ای را در شعر ایجاب می‌کند؛ سپس توجه خود را به ارزش نشانه‌شناختی مترافات این واژه در شعر حافظ و نقش آن در رابطه با دیگر چارچوب‌های زمانی در شعر معطوف کرده و کوشیده است تا افق‌های معنایی «سحر» را جدا ساخته، ارتباط بین مضمون‌های دیگر را روشن تر گرداند.

مترجم، ضمن برگردان محتوای متن، تحقیق و تفصیل خود را با نشانه اختصاری (م.) در پانویس صفحات افزوده است؛ ضمن آنکه تمامی ایاتی را که مؤلف به صبغة النشانی آن بسنده کرده، به طور کامل درج نموده و ایات حافظ بر اساس دیوان حافظ (حیر علی) - قزوینی و با شماره غزل و یست مطابق روش مؤلف ارجاع‌دهی شده است. در اردی اختلافاتی در شماره بیت‌ها و نیز در ذکر بسامد‌ها وجود داشت که سه احتمال دارد؛ همچنین در خوانش و حروف‌نگاری برخی نام‌ها و واژه‌ها اشتباهاتی ارزی داده بود که برطرف شد مانند: روضة المذبین؛ گرازی؛ اعلام و ... که به روضة المذبین، کرازی و اعلام و ... تغییر یافت. پایسته یادآوری است که در بخش بیان کتاب، کتاب‌شناسی منفصل نویسنده برگردان و درج شده که به نظر مترجم باز رججه به شایستگی علمی و پژوهشی مؤلف و تحقیقات ارزشمند او در حوزه ربانی و ادبیات فارسی، می‌تواند برای دانشجویان و دیگر محققان در زمینه‌های همسان راهگشا و انگیزه‌بخش باشد؛ ضمن آنکه سهوهایی نیز در اسمی کتاب‌ها وجود داشت که اصلاح شد؛ فهرستی هم با عنوان فهرست منابع تنظیم شده که عبارت از منابع استفاده شده مترجم برای بخش‌های تحقیقی و توضیحی است. امید می‌رود خوانندگان، پژوهندگان و صاحب‌نظران، سهوها و کاستی‌های قلم نگارنده این سطرها را به دیده منتقدانه صائب خود مورد عنایت قرار دهند.

محبوبه مسلمی‌زاده

تابستان ۱۴۰۳

مقدمه نویسنده

پژوهش حاصل بررسی موضوعی خاص در حوزه ادبیات تطبیقی، یعنی «سحر»-آلبا-و-اتر آن، افق‌های وسیع اسطوره‌ای سحر و نمونه‌های آن در سنت غزل با مطالعه موردی گستره آن در اشعار حافظ شیرازی است.

هسته این مقاله در واقع در سال ۱۹۸۶ نوشته و سپس بایگانی شد.^۱ چند سال بعد دختر ارشدم، سحر به دیگان آمد. از آن‌جا که اکنون طبیعة ورود او به دانشگاه است و زمان دوری از حانه دوران کودکی امش فرارسیده، به نظر می‌رسد زمان مناسبی برای حفظ یادگار تمدن و زبان خوشی باشد که برای خانواده ما به ارمغان آورده است.

۱. ایده این نوشتار از دوران دانشجویی من نشأت می‌گیرد که در کلاس‌های استادانی چون حشمت مؤید و جروسلاو استکویچ شرکت داشتم. از استادان لونارد لوییسون و جیمز موریس برای اداره مؤسسه میراث ایران، کنفرانس حافظ و مکتب عشق در شعر فارسی در دانشگاه إکستر (انگلستان)، بهار ۲۰۰۷، سپاسگزارم که فرصتی برای تفصیل و تکمیل این ایده‌ها فراهم آورددند.

زیرا خشم او دمی نمی‌پاید

اما لطفش همه عمر را در برمی‌گیرد،
شی ممکن است سراسر به گریه بگذرد،
اما صبح گاهان شادمانی رخ می‌نماید.^۱

خورشید سر می‌زند و انوار خود را بر پهنه دریا می‌افکند
گریفین جوان به دنبال خورشید پر می‌گشاید
تو هم فرابنگر و سرود سپیده دم بخوان
خورشید را تصویر تمام هستی بدان^۲

۱. کتاب مقدس شاه جیز، ۵: ۳.

۲. اگوست فون پلاتن August von Platen، غزل‌ها (غزل ۱۰)، به نقل از شارلوت الشبراوی، «الغزل الألماني: تجربة في الاتصال الأدبي بين الثقافتين»، ص ۶۲. الیف: مجلة شعر تطبيقي، شماره ۳، بهار ۱۹۸۳، صص ۵۶ تا ۷۹. گروه زیارات انگلیسی و تطبیقی، دانشگاه امریکایی قاهره. اگوست گرف فون پلاتن هالرمنده (متولد ۱۷۹۶ اکتبر ۱۸۴۰)، انس拜خ، شاهزاده آنس拜خ (آلمان)، درگذشته ۵ دسامبر ۱۸۳۵، سیراکوز، سییرا، شاعر و نمایشنامه‌نویس آلمانی که در میان معاصران خود تقریباً محصر بفرد بود و هدفش بی‌پردازی. بک کلاسیک بود. اگرچه او تحصیل کرده سنت رماتیک بود، اما با زرق و برق بی‌ضابطه آشنا نبود. پلاتن در سال ۱۸۱۴ به عضویت ناجیان غریق باواریا در آمد و در سال ۱۸۱۸ به داشتا و زیورگ رفت. در سال ۱۸۱۹ به ارلانگن نقل مکان کرد و در آن جا زیر نظر فیلسوف رماتیسم، فردریش شلینگ، تحصیل کرد و با بسیاری از نویسندهای طراز اول شد و کتاب کوچکی از اشعار به نام قاسلن (۱۸۲۱؛ غزلیات) منتشر کرد که در آن از سبک دوست خود فردیش روکرت تقلید کرد و به زودی جلد‌های بعدی آن منتشر شد.

اگرچه پلاتن به عنوان نمایش نامه‌نویس در ابتدا تحت تأثیر رماتیک‌ها و به ویژه الگوهای اسپانیایی قرار گرفت، نمایش نامه‌هایی که هنگام سکونت در ارلانگن نوشته، وضوح طرح و بیانی را نشان می‌دهد که با سبک رماتیک بیگانه است. تضاد او با رماتیسم آشکارتر شد و او گزافه‌گویی‌های رماتیک‌ها را به ویژه در «تراژدی تقدير» و در کمدی‌های کیرایش از جمله شاخه شوم (۱۸۲۶) و ادیپوس رماتیک (۱۸۲۹) به باد حمله گرفت. کتاب ادیپ رماتیک —

هنگام بیدار شدن، نور بسیار ملایم است- و این آبی-

واژه «ناب» لب‌هایم را می‌گشاید.

روزی که هنوز نبود، افکار، همه در آغاز بی‌پرده در نظر می‌آمد،

همه‌ای که با زر ترسیم شده و هنوز چیز خاصی تباش نکرده،

همه چیز در آغاز است، در آغاز بالاترین مرتبه هستی.^۱

← دشمنی دو بستنده بر جسته آلمانی دیگر را برای او به ارمغان آورد- کارل ایمرمن، که آثارش در آن کتاب به تمسخر گرفته شد و هاینریش هاینه (دوست نزدیک ایمرمن). فون پلاتن، اما ستابیسکران زاده داشت که از بی‌پرایگی کلاسیک نمایش نامه‌های او و فرم و نوشtar صیقلی آن‌ها آرت. میرندن. پس از ۱۸۲۶ او در ایتالیا زندگی کرد و آخرین نمایشنامه او پیمان کامبریا Die Lia o. Cambrai (۱۸۳۳) و افسانه حمامی عباسیان (۱۸۳۴) در ناپل نوشته شد. قصیده‌ها و سرمه‌های سرودهای لهستانی پلاتن (۱۸۳۱) که برای ابراز همدردی بالهستانی‌ها در قیام علیه اتریش به سروده، از جمله بهترین اشعار زمان او به شمار می‌روند. اشار او غزلیات، تریستان، چکامه‌های پلاتن، سونات‌های وینیز، دمپایی‌های شیشه‌ای، برجی با هفت دروازه (بریتانیکا، ذین واژه August Graf von Plat.) (م.).

۱. پل والری، نویسنده، شاعر و فیلسوف فرانسوی (۱۸۴۰- ۱۸۷۱)، باداشت‌های II، ۱۲۶۱، به نقل از اورسولا ر. فرانکلین، بلاخت در اشعار صحیح‌کرده، منتشر پل والری، ص. ۳.

انتشارات دانشگاه تورنتو، ۱۹۷۹، نقد ادبی، ۱۶۸ صفحه.

امبروس پل تاسینت جولز والری Ambroise Paul Toussaint Jules Valéry (زاده ۳۰ آکتبر ۱۸۷۱، شهر سنت فرانسه، درگذشته ۲۰ ژوئیه ۱۹۴۵، پاریس) شاعر، مقاله‌نویس و منتقد فرانسوی است. بزرگ‌ترین شعر او، «بخت جوان» (۱۹۱۷)، پس از آن مجموعه کهن، افسون شعر مشتمل بر شعر قبرستان دریایی است. او بعدها گام‌ویگاه مقالات زیادی در موضوعات ادبی نوشت. وی علاقه زیادی به اکتشافات علمی و مسائل سیاسی داشت.

والری در بندری کوچک در مدیترانه به دنیا آمد؛ پدرش آن‌جا افسر گمرک بود. او در مون‌پلیه تحصیل کرد و در آنجا حقوق خواند و علاقه خود را به شعر و معماری پیروزش داد. جوانی متکر بود و دوستان محدود او در این زمان گوستاو فورمن (استاد فلسفه) و نویسنده‌گان: بی‌بر لوییس و آندره ژید بودند. نخستین خداوندگاران ادبی او ادگار آلن بو، جی. کی. هویسمانز و استفان مالارمه بودند که در سال ۱۸۹۱ با آن‌ها آشنا شد و مرتب‌به محفل هنری آن‌ها رفت و آمد می‌کرد.

←

والری بین سال‌های ۱۸۸۸ و ۱۸۹۱ اشعار زیاد نوشت که تعدادی از آن‌ها در مجلات جنبش نمادگرایی فرانسه منتشر شد و مورد تقدیر قرار گرفت. اما سرخورده‌گی هنری و ناامیدی از یک رابطه عشقی نافرجام در سال ۱۸۹۲ او را بران داشت: « تمام مشغله‌های عاطفی را کنار بگذارد و خود را وقف کارهای عقلانی کند. او ادامه کار ری اسر کتاب‌هایش را کنار گذاشت و از سال ۱۸۹۴ تا پایان عمرش هر روز سحرگاهان چند ساعت در روش علمی، آگاهی و ماهیت زبان تعمق می‌کرد و اتفکار و یافته‌هایش را در دفتر یادداشت‌هایش ثبت می‌کرد، که قرار بود بعدها با نام معروف «Cahiers» به معنی «دفترچه یادداشت»، منتشر شود. از ۱۸۹۷ تا ۱۹۰۰ والری به عنوان یک کارمند دولتی در دفتر جنگ فرانسه کار می‌کرد. از سال ۱۹۰۰ که با یکی از دوستان صمیمی دختر ملازمته ازدواج کرد- تا سال ۱۹۲۲ منشی مخصوص مدیر انجمن مطبوعات فرانسه، ادوارد لیسی، بود. وظیفه اصلی روزانه والری خواندن و قایع اصلی از روزنامه‌ها و بورس اوراق بهادار پاریس برای مدیر بود و بدین ترتیب او به یک مفسر آگاه در امور جاری تبدیل شد. مقالات و مقدمه‌های او که اغلب در دراز مدت تکمیل شده‌اند، نموده مراقبه‌های منظم او بودند و علاقه اورا به موضوعات بسیار متنوعی نشان می‌دادند. در سال ۱۹۳۷ در کالج دو فرانس به عنوان استاد شعر، کرسی به او اختصاص داده شد. هنگام مرگ، جنازه او با مراسم کامل دولتی تشییع شد. (م).